

SUPER VEC

Milý Cosmo,

dnes po škole sa stalo niečo super. Takmer tomu nedokážem uveriť. Aj keď ti to možno nebude pripadať zaujímavé, pretože si pes. Čo je vlastne super podľa psov? Keď nájdete na zemi otvorený pohár s arašidovým maslom? Keď sa vyvália v brutálnej blatovej kaluži? Keď ovoniate kopu zadkov iných psov?

Začnem od začiatku.

Keď som prišla domov zo školy, odchytila ma cestou do kuchyne mama.

Netešila som sa na to. Obyčajne ideme do obchodu po niečo nudné (napríklad si mama ide vyzdvihnúť nové okuliare), niečo trápne (kúpiť novú spodnú bielizeň) alebo niečo desivé (pozrieť sa na veľkonočného zajaca).

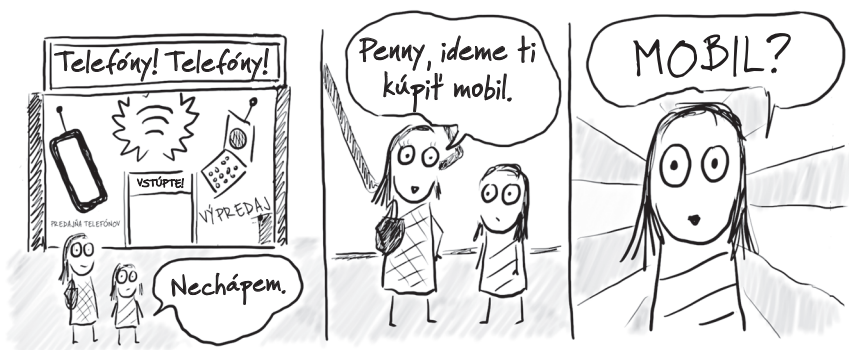
Nie som jediná, koho desia, však nie? Prečo majú vestu, a nemajú nohavice?

Pochopiteľne, že som nemala vysoké očakávania. Džúsika sme nechali doma s ocom, čo mi napovedalo, že ideme kupovať spodnú bielizeň.

No keď sme dorazili do obchodného centra, obchod so spodnou bielizňou sme obišli. Vlastne

sme obišli kopu obchodov. Zmätlo ma to. Čo sme šli kúpiť?

Mama vyzerala ako na misii. Zamierila priamo k pohyblivým schodom na poschodie. Obišla stánok s praclíkmi. Obišla stánok s antistresovými hračkami. Obišla obchod s okuliarmi. Mierila priamo k...

Myslela som si, že je to vtíp. Ibaže som vedela, že nie je prvý apríl. Vieš, všetci moji spolužiaci chcú mobil, ale rodičia vravia, že sme na ne príliš mladí. Ale ja nechcem mobil preto, aby som hrala *Roblox* alebo si hľadala nadávky. Potrebujem telefón z iných dôvodov. Dokonca sme sa o tom rozprávali s pani Hinesovou.

Hm. Žeby o tom pani Hinesová povedala mojej mame?

Vošli sme do obchodu s telefónmi. Prezreli sme si mobily vo výkladoch a niekoľko som si vyskúšala. Vybrala som si taký, ktorý sa rozkladal do veľkosti tabletu, mal foťák so šiestimi šošovkami a zabudovaný ventilátor. Keď sme sa pozreli na cenovku, mama ma zaviedla k sekcii s „prvými telefónmi“.

Mrzí ma, že v ňom nemám zabudovaný ventilátor, ale mať vlastný mobil je aj ak super. A mám vlastné telefónne číslo! Keď nám chlapík v obchode všetko nastavil, vážne som chcela niekomu zavolať. Možno Violet? Ale ona nemá telefón. A vlastne ani neviem, či by odo mňa chcela dostať správu.

Nevedela som si spomenúť na nikoho vo svojom veku, komu by som napísala, takže som poslala správu mame.

Napísala som aj ocovi. Má rád opice, takže som mu poslala niekoľko opičích emotikonov.

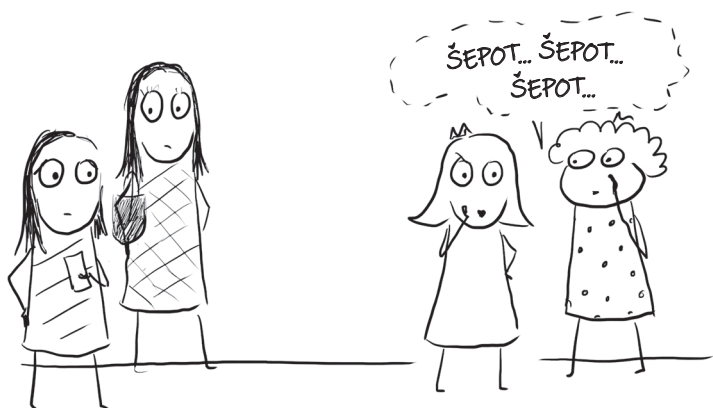

Keď sme vyšli z obchodu, zbadala som pri fontáne dve baby. Jedna z nich bola Riley Millerová. A druhá bola Violet! Odkedy mala dovolené chodiť do obchodu sama?

No vtedy ju zbadala aj moja mama.

Violet a Riley si ma všimli. Videla som, že hľadajú rovno na môj telefón, ktorý som stále držala. Otvorili ústa. Strčili jedna do druhej.

Takže som spravila to jediné, čo mi napadlo: priložila som si telefón k uchu a začala hovoriť, aby pochopili, že je to môj telefón, nie mamin. Kašľať na to, že som sa v skutočnosti s nikým nerozprávala. A kašľať na to, že na mňa mama hľadela trochu znepokojene.

Bol to najlepší falošný rozhovor, aký som kedy mala.

Keď sme schádzali dole pohyblivými schodmi, vrhla som na ne pohľad. Violet ma stále sledovala. A možno si to len namýšľam, Cosmo, ale fakt si myslím, že vyzerala, že jej chýbam.

A aj keď nechcem, aby mi Violet chýbala... chýba mi.